

Arrest

nr. 206 498 van 4 juli 2018
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. BOTTELIER
Kortrijksestraat 35
8501 KORTRIJK-HEULE**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 28 november 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 oktober 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 29 maart 2018, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 mei 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. VERHAERT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. BOTTELIER, en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster kwam België binnen op 7 september 2015 en diende op 8 september 2015 een vraag om internationale bescherming in.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker op 27 november 2015 door de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: de DVZ) overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS). Verzoekster werd gehoord in het Arabisch op het CGVS op 22 maart 2016 (hierna: CGVS I), 20 april 2016 (hierna: CGVS II) en 28 augustus 2017 (hierna: CGVS III).

1.3. Op 31 oktober 2017 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Iraakse nationaliteit te bezitten en een soennitische van Arabische origine te zijn. U bent afkomstig van Mosul, provincie Nineveh (Centraal-Irak), waar u achtereenvolgens in de wijken Shifa, Shuqat Al-Khadra, Sahel Al-Aiman en Zehairad woonde. In 2002 huwde u met H. A. M. en ging u samen met hem in Shuqat Al-Khadra wonen, en vervolgens in de wijk Igħa. U bent tot het derde jaar van het lager middelbaar naar school gegaan en hebt nooit gewerkt. U bent tot 2014 samengebleven met H. A. M. en samen met hem hebt u vier kinderen, uw kinderen verblijven momenteel samen met u in België.

Uw ex-man, H. A. M. A.-H., was de directeur van het oostelijke elektriciteitsstation in Mosul en was eveneens politiek actief, zo had hij zich onder andere kandidaat gesteld voor de gemeenteraads- en de parlementsverkiezingen. Omwille van deze activiteiten was hij een bekend man, waardoor hij ook gevisieerd werd en gevaar liep. Zo werd uw man omwille van zijn functie reeds in 2011 bedreigd door 'Islamitische Staat' (IS) of 'Ansar Al-Sunna', waarbij er uiteindelijk twee bomaanslagen op jullie huis gepleegd werden in mei of juni 2011. Vervolgens was er op 30 juli 2011 nog een derde bomaanslag op jullie huis. Omwille van deze gevaarlijke situatie in Mosul, had uw man bij het Ministerie van Elektriciteit een overplaatsing naar Bagdad gevraagd. Vanaf eind 2011- begin 2012 begon uw ex-man vervolgens in Bagdad te werken en keerde hij elke 2 à 3 weken terug naar Mosul. In Bagdad had uw man bovendien van Nouri Al-Maliki, de ex-premier, een lijfwacht gekregen om zijn veiligheid te garanderen. In 2014 had uw toenmalige man zich in Mosul kandidaat gesteld voor de parlementsverkiezingen, maar hij werd niet verkozen. Omdat de veiligheidssituatie in Mosul aan het verslechteren was en het gerucht ging dat IS Mosul zou innemen, had uw man op 6 juni 2014 besloten u te komen ophalen in Mosul en mee te nemen naar Bagdad. Uw man was samen met S., zijn lijfwacht in Bagdad, naar Mosul gekomen en op 8 juni 2014 vertrokken jullie vanuit Mosul naar Bagdad. Jullie reisden met drie wagens: een wagen met de spullen, een andere wagen met uw man en tenslotte een derde wagen met u, S. en de kinderen. Die dag bleek echter de val van Mosul te zijn en onderweg werden jullie tegengehouden door een controlepost van IS. U zag dat uw man gearresteerd werd en op dat moment zei S. dat u en de kinderen moesten doen alsof jullie niets te maken hadden met H. en dat jullie zijn vrouw en kinderen waren. Desalniettemin werden jullie ook gearresteerd, naar een andere plaats gebracht en ondervraagd. Gedurende uw vasthouding bleef u volhouden dat S. uw man was en na drie dagen werden jullie uiteindelijk vrijgelaten.

Na jullie vrijlating zijn jullie naar het huis van uw ouders gegaan, waar u ongeveer anderhalve maand verbleef. Met behulp van uw broer bent u uiteindelijk samen met S. en uw kinderen vanuit Mosul kunnen vluchten naar Erbil, Iraaks Koerdistan. Gedurende uw verblijf in Erbil was de moeder van S. naar daar gekomen met zijn dochter en via zijn moeder kwam S. te weten dat hij niet naar Bagdad kon terugkeren omdat hij gearresteerd zou worden door de Iraakse overheid. Omdat hij zijn pistool had afgegeven aan IS beschouwt de Iraakse overheid hem immers als iemand van Daesh. Na een week in Erbil verbleven te hebben besloten u en S. vervolgens om in augustus 2014 samen met jullie kinderen Irak te verlaten en naar Turkije te reizen. In 2015 huwde u in Turkije op religieuze wijze met S. (M. S. A. H., CG 15/23798 en OV 8.119.748). Na ongeveer een jaar in Turkije verbleven te hebben, verliet u in augustus 2015 het land en reisde u verder naar België. U kwam hier aan op 7 september 2015 en de volgende dag diende u hier een asielaanvraag in. S. reisde samen met u naar België en heeft hier eveneens een asielaanvraag ingediend. Uw schoonzus (M. M. A. H., CG 15/25781B en OV 8.127.279) en haar partner (Q. A. A. I. CG 15/25781 en OV 8.127.279) verblijven momenteel ook in België en hebben hier evenzeer een asielaanvraag lopende.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u de volgende documenten voor: identiteitskaart, nationaliteitsbewijs, identiteitskaart kinderen, rantsoenkaart, bewonerskaart, een kopie van een verslag betreffende een bomaanval op uw huis, een foto van de verwondingen van uw zoon Nasser, foto's van Turkije, een medisch attest, een postbewijs, foto's van uw ex-man, kopieën van certificaten van waardering van uw ex-man en kopieën van documenten betreffende een bomaanslag.

B. Motivering

Na een grondige analyse van uw asielaanvraag door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst dient er te worden vastgesteld dat de geloofwaardigheid van uw asielrelaas op fundamentele wijze ondermijnd wordt door een grote discrepantie die vastgesteld kan worden tussen uw verklaringen

bij het invullen van de Vragenlijst van het CGVS (opgesteld door een medewerker van de Dienst Vreemdelingenzaken) en de verklaringen die u op het CGVS heeft afgelegd. Zo verklaarde u bij het invullen van de Vragenlijst van het CGVS dat u op 8 juni 2014 door IS werd opgepakt omdat uw ex-man, H., zich verkiesbaar had gesteld voor het parlement (zie Vragenlijst CGVS, vraag 3.1). Op het CGVS beweert u echter dat u aan de controlepost van IS had gedaan alsof u niets te maken had met H., maar dat jullie gearresteerd werden omdat S. zijn politiebade aan IS getoond had en IS politieagenten als ongelovigen beschouwt (CGVS II, dd. 20 april 2016, p. 3-4). Daarenboven verklaart u bij het invullen van de Vragenlijst van het CGVS ook dat u twee dagen opgepakt werd door IS (zie Vragenlijst CGVS, vraag 3.1), terwijl u op het CGVS beweert dat u gedurende drie dagen vastgehouden werd (CGVS II, p. 4). Er kan van u verwacht worden dat u een duidelijk en coherent overzicht van de feiten kan geven. Dat u daar niet in slaagt ondermijnt de geloofwaardigheid van uw asielaanvraag.

Daarenboven is het ook bijzonder opmerkelijk dat u beweert dat S. zijn politiebade aan IS afgegeven had, waarop IS zag dat hij een politieagent was (CGVS II, p. 4). S. verklaarde tijdens zijn gehoor op het CGVS immers net dat hij zich tegenover IS had voorgesteld als een bewaker van het Ministerie van Elektriciteit omdat ze zijn échte werk niet te weten mochten komen (zie gehoorverslag M., S. A. H. I, p. 3-6, en II, p. 25). Daar zowel u als uw man S. dezelfde feiten meegemaakt hebben, kan er redelijkerwijze verwacht worden dat u en S. een duidelijk en coherent overzicht van de feiten kunnen geven. Dat jullie daar niet in slagen ondermijnt verder de geloofwaardigheid van uw asielmotieven.

Hiernaast beweert S. dat hij, samen met u, van 8 tot 11 juni 2014 vastgehouden werd door IS en dat zijn gsm gedurende zijn vasthouding door IS bijgehouden werd (zie gehoorverslag M., S. A. H. II, p. 8 en 25-26). In dat opzicht is het echter hoogst merkwaardig dat er teruggevonden kan worden dat S. op 10 juni 2014, gedurende jullie vasthouding, op Facebook reageerde op een foto en dat hij op 11 juni 2014, de dag van jullie vrijlating, een bericht plaatste op Facebook (zie blauwe map in het administratief dossier). Dat S. op het moment van jullie beweerde vasthouding door IS toch nog berichten kon posten op Facebook doet op fundamentele wijze afbreuk aan de geloofwaardigheid van de door u voorgehouden problemen met IS.

Voorts dient ook nog opgemerkt te worden dat in het kader van de asielaanvraag van uw huidige echtgenoot (M. S. A. H., CG 15/23798 en OV 8.119.748) er een beslissing genomen werd tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Hoewel u beweert dat uw huidige echtgenoot, S., een soennitische moslim is (CGVS III, p. 5) en hij als lijfwacht werkzaam was voor uw ex-man H. (CGVS II, p.3), eveneens een soenniet, dient opgemerkt te worden dat er op basis van S. zijn verklaringen en op basis van informatie die op Facebook teruggevonden kon worden, géén geloof gehecht kan worden aan S. zijn soennitische geloofsovertuiging en werkzaamheden voor uw ex-man H. (zie beslissing M. S. A. H.). Aangezien de problemen die u aanhaalt voor uw vertrek uit Irak rechtstreeks voortkomen uit S. zijn werkzaamheden voor H. A.-H., ondergraaft deze conclusie ook in grote mate de geloofwaardigheid van uw asielaanvraag. In casu verwijst het CGVS naar de omstandige motivering in hoofde van uw huidige echtgenoot.

Tot slot dient de aandacht nog gevestigd te worden op de door u voorgelegde documenten. Wat betreft de documenten van uw ex-man, met name de foto's en certificaten van waardering, en de documenten betreffende de bomaanslagen dient opgemerkt te worden dat het enkel kopieën, en geen originele stukken, betreft, waardoor de authenticiteit en herkomst van deze documenten niet kan worden nagegaan. Dergelijke documenten kunnen bovendien door om het even wie, waar en wanneer zijn opgemaakt en aldus dragen deze documenten maar een zeer geringe bewijswaarde. Hierbij dient bovendien nog aan toegevoegd te worden dat er in Irak op grote schaal gefraudeerd wordt met documenten en nagenoeg alle documenten vervalst worden of via corruptie, zowel in Irak als daarbuiten, aangekocht kunnen worden (zie Landeninformatie CGVS "COI Focus Irak: corruptie en documentenfraude").

Bovenstaande bevindingen in acht genomen moet het CGVS concluderen dat er onvoldoende geloof gehecht kan worden aan de door u ingeroepen asielmotieven. Gezien er geen geloof gehecht kan worden aan uw verklaringen dient besloten te worden dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

De overige door u voorgelegde documenten kunnen bovenstaande appreciatie niet in positieve zin ombuigen. Deze documenten tonen enkel uw identiteit, nationaliteit en familiesamenstelling aan, elementen die momenteel niet in twijfel worden getrokken.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Asielzoekers uit Irak krijgen de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio, dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken en voor zover blijkt dat er geen reëel intern vluchtalternatief bestaat.

Wat de algemene situatie in Irak betreft dient opgemerkt te worden dat uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie door CEDOCA blijkt dat de veiligheidssituatie in Irak sinds het voorjaar van 2013 verslechterd is, doch anderzijds ook blijkt dat de actuele toename in geweld- en terreurdaden geconcentreerd is in een aantal Centraal-Iraakse provincies, waarbij vooral de Iraakse grootsteden worden getroffen. Daarenboven blijkt dat het grondoffensief dat IS sinds juni 2014 in Irak voert hoofdzakelijk gesitueerd is in Centraal-Irak. De militaire successen die de organisatie boekte, herschiepen de Centraal-Iraakse provincies Nineveh, Salah- al Din, Diyala en Anbar tot oorlogsgebied, waarbij militanten van IS, strijders van stammenmilities, militairen van het Iraakse leger, peshmerga's en leden van sjiiitische milities elkaar bekampen om de controle van het grondgebied. Ook in het westen van de provincie Kirkuk speelt zich een gelijkaardige strijd af. Uit dezelfde informatie blijkt echter dat het geweldsniveau en de impact van het geweld regionaal erg verschillend te zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren het conflict in Irak. Zo zijn de negen zuidelijke provincie van Irak niet rechtstreeks verwickeld geraakt in het offensief dat IS in juni 2014 inzette in Centraal-Irak. Ook de vier noordelijke provincies Dohuk, Erbil, Suleymaniyah en Halabja, formeel onder bestuur van de Kurdistan Regional Government (KRG), ontsnappen grotendeels aan het geweld dat anno 2015-2016 in Centraal-Irak plaatsvindt. Het terreurgeweld in de Koerdische Autonome Regio (KAR) is voorts veel minder frequent dan elders in Irak, en in de regio heerst een relatieve stabiliteit. Ook in de provincie Bagdad is er actueel geen sprake van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. De negen zuidelijke provincies, de vier noordelijke provincies en de provincie Bagdad kunnen dan ook worden beschouwd als regio's in Irak waar men zich kan vestigen om zich te onttrekken aan de onveiligheid waarvan sprake is in bepaalde regio's in het land.

Het Commissariaat-generaal benadrukt dat uit artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet volgt dat er geen behoefte aan bescherming is indien er in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade bestaat, en indien van de asielzoeker redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij in dat deel van het land blijft. Hierbij geldt als voorwaarde dat de asielzoeker op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang kan verschaffen tot dat deel van het land. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw recente herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in Bagdad, Centraal-Irak, te worden beoordeeld.

Bij de evaluatie van de nood aan subsidiaire bescherming houdt het CGVS er rekening mee dat de wetgever bepaald heeft dat de term "reëel risico" dient geïnterpreteerd te worden naar analogie met de maatstaf die het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM) hanteert bij de beoordeling van schendingen van artikel 3 van het E.V.R.M. (Ontwerp van wet tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, Parl. St. Kamer 2006-2007, nr. 2478/001, 85). Concreet betekent dit dat het risico persoonlijk, voorzienbaar en actueel dient te zijn. Hoewel geen enkele zekerheid vereist is, volstaat een potentieel risico gebaseerd op speculaties, hypotheses, veronderstellingen of vermoedens dan ook niet. Verwachtingen betreffende toekomstige risico's kunnen evenmin in overweging genomen worden (EHRM, Soering vs. VK - Application no. 14.038/88, 7 juli 1989, para. 94; EHRM, Vilvarajah e.a. v. Verenigd Koninkrijk, 30 oktober 1991, para. 111; EHRM, Chahal vs. V, Application no. 22.414/93, 15 november 1996, para. 86; EHRM, Mamatkoulou en Askarov vs. Turkije, Applications nos. 46827/99 en 46951/99, 4 februari 2005, para. 69).

Ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet bestaat uit "de ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een binnenlands of internationaal gewapend conflict". Het CGVS betwist niet dat er actueel in Irak sprake is van een binnenlands gewapend conflict. Het CGVS benadrukt echter dat het bestaan van een

gewapend conflict een noodzakelijke voorwaarde is voor de toepassing van artikel 48/4, § 2, c Vw., doch op zich niet volstaat om een internationale beschermingsstatus toe te kennen. Er dient immers sprake te zijn van willekeurig of blind geweld. Willekeurig geweld in de omgangstaal is het antoniem van doelgericht geweld. Het impliceert dat iemand toevallig gedood of gewond kan geraken en dit omdat de strijdende partijen gevechtsmethodes gebruiken die de kans op burgerslachtoffers vergroten. Het begrip houdt in dat een persoon geraakt kan worden door het geweld ongeacht zijn/haar persoonlijke omstandigheden (HvJ 17 februari 2009, C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, para 34; UNHCR, *Safe at last? Law and Practice in Selected Member States with Respect to Asylum-Seekers Fleeing Indiscriminate Violence*, juli 2011, p. 103).

De vaststelling dat het gewapend conflict gepaard gaat met blind geweld is echter evenmin voldoende om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Overeenkomstig de jurisprudentie van het Hof van Justitie kan het bestaan van een binnenlands gewapend conflict immers slechts leiden tot toekenning van de subsidiaire bescherming “voor zover de confrontaties tussen de reguliere strijdkrachten van een staat en een of meer gewapende groeperingen of tussen twee of meer gewapende groeperingen bij wijze van uitzondering worden geacht een ernstige en individuele bedreiging van het leven of de persoon van de aanvrager van de subsidiaire bescherming (...) teweeg te brengen, omdat de mate van willekeurig geweld waardoor die confrontaties worden gekenmerkt, dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reële risico op die bedreiging zou lopen” (HvJ 30 januari 2014, C-285/12, *Aboucar Diakité v. de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen*, para. 30; zie ook HvJ 17 februari 2009, C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, para. 35 tot 40 en 43). Het CGVS wijst er op dat ook het EHRM in zijn vaste rechtspraak omtrent artikel 3 EVRM oordeelt dat een dergelijke situatie zich slechts voordoet in de meest extreme gevallen van veralgemeend geweld (zie EHRM, *NA v. het Verenigd Koninkrijk*, nr. 25904/07, 17 juli 2008, para. 115 ook EHRM, *Sufi en Elmi v. het Verenigd Koninkrijk*, nrs. 8319/07 en 11449/07, 28 juni 2011, para.226, en EHRM, *J.H. v. het Verenigd Koninkrijk*, nr. 48839/09, 20 december 2011, para. 54).

Uit de jurisprudentie van het Hof van Justitie volgt dat er diverse objectieve elementen in ogenschouw genomen moeten worden om het reële risico voorzien in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet te evalueren, waaronder het aantal burgers die het slachtoffer zijn van blind geweld, het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten (zie ook EASO, *The Implementation of Article 15(c) QD in EU Member States*, juli 2015, pagina 1 t.e.m. 7). Het CGVS wijst er volledigheidshalve op dat ook het EHRM, bij het beoordelen of een situatie van veralgemeend geweld onder artikel 3 EVRM ressorteert, rekening houdt met meerdere factoren (zie bijvoorbeeld EHRM, *Sufi en Elmi v. het Verenigd Koninkrijk*, nrs. 8319/07 en 11449/07, 28 juni 2011, para. 214 - 250; EHRM, *K.A.B. V. Zweden*, nr. 866/11, van 5 september 2013, para. 89 -97). Bovendien adviseert ook UNHCR dat er bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in een gebied rekening wordt gehouden met verschillende objectieve elementen teneinde de bedreiging van het leven of de fysieke integriteit van een burger te kunnen beoordelen (zie bijvoorbeeld de UNHCR “*Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan*” van 19 april 2016).

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Irak werd het “UNHCR Position on Returns to Iraq” van 14 november 2016 in rekening genomen. Zowel uit dit advies, als de COI Focus “*Irak: De veiligheidssituatie in Bagdad*” van 25 september 2017 (waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier) blijkt dat de veiligheidssituatie in Centraal-Irak sinds het voorjaar van 2013 verslechterd is, en dat de situatie, ingevolge het grondoffensief dat ISIS in Irak voerde, sinds juni 2014 verder geëscaleerd is. In de loop van 2015 kwam ISIS meer en meer onder druk te staan in verschillende regio's in Irak en slaagden de Iraqi Security Forces (ISF), de sjiiitische milities en de Koerdische pesghmerga er in om IS uit een deel van de veroverde gebieden te verdrijven. In de loop van 2016 werd ISIS verder teruggedrongen en werden grote stukken van het gebied onder controle van ISIS terug ingenomen door regeringstroepen. Eind 2016 waren de dichtstbijzijnde gebieden onder controle van ISIS meer dan 200 km van Bagdad verwijderd. In juli 2017 werd ook Mosul veroverd, en enkele weken later Tall Afar. De oorlog, die in 2014 nog voor de poorten van Bagdad werd gevoerd, is in 2017 honderden kilometers verder weg. De dreiging dat de hoofdstad zou kunnen vallen is volledig geweken.

De herovering van gebieden bezet door ISIS had een duidelijk positieve impact op de veiligheidssituatie in Irak in het algemeen en de provincie Bagdad in het bijzonder. Vanaf november 2016 zette in Bagdad een duidelijk dalende trend in die tot in april 2017 aanhield: minder aanslagen en minder slachtoffers, zowel doden als gewonden. Pas met aanslagen na het begin van de ramadan in mei 2017 nam het geweld gedurende een korte periode terug toe, om daarna weer af te nemen. De algemene trend is duidelijk: Voor de eerste keer sinds 2013 is er een significante en bijna constante afname van het geweld over een periode van meer dan een half jaar vast te stellen.

Uit het voorgaande blijkt dat het geweldsniveau en de impact van het geweld nog steeds regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren het conflict in Irak. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad te worden beoordeeld. Dit gebied omvat de hoofdstad Bagdad en het omliggende gebied, inclusief Al-Mahmudiya, Tarmia, Mada'in en Abu Ghraib.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweld dat in de provincie Bagdad plaatsvindt in hoofdzaak de vorm aanneemt van terreuraanslagen enerzijds en mishandelingen, ontvoeringen en moorden anderzijds. Het gros van de terroristische aanslagen zijn toe te schrijven aan de Islamitische Staat. Hoewel de groepering zowel de Irakese veiligheidsdiensten (politie en leger), als burgers tot doelwit heeft, is het duidelijk dat de terreurcampagne van SIS hoofdzakelijk op burgers gericht is. Uit dezelfde informatie blijkt evenwel dat ISIS Bagdad nooit heeft kunnen belegeren, noch dat er sprake was van regelmatige of aanhoudende gevechten tussen ISIS en het Iraakse leger.

Het offensief dat ISIS sinds juni 2014 in Irak voerde, heeft in Bagdad wel tot de mobilisatie van sjiiitische milities geleid. De aanwezigheid van deze milities heeft er voor gezorgd dat de aard, de intensiteit en de frequentie van de acties van ISIS in Bagdad veranderd zijn. Anno 2015 vonden er, in tegenstelling tot de periode voorafgaand aan het offensief van IS, nog nauwelijks gecombineerde militaire operaties met (zelfmoord)aanslagen en aanvallen van guerrillastrijders meer plaats. Eerder werd de geweldcampagne van ISIS in Bagdad getypeerd door frequente, vaak minder zware aanslagen. Het aantal door ISIS uitgevoerde aanslagen in Bagdad is vanaf begin 2017 sterk teruggelopen in vergelijking met de situatie van 2014 tot 2016. Niet alleen de frequentie maar ook de zwaarte van de aanslagen is in 2017, in vergelijking met 2015 en 2016, verder afgenomen. Deze trend werd aan het begin van de ramadan in mei 2017 weliswaar kort onderbroken. Net zoals in de vorige jaren lanceerde ISIS toen een "ramadanoffensief" met een toename van aanslagen in heel Irak. Het geweld nam daarna echter opnieuw verder af.

Naast aanvallen gericht op specifieke doelwitten, waaronder de Iraqi Security Forces (ISF), het leger, de politie, en Popular Mobilization Units (PMU), vinden er dagelijks kleinschaligere aanslagen plaats. Het blijven nog altijd deze kleinere aanvallen die de meeste burgerslachtoffers maken. De sjiiitische milities blijken op hun beurt, samen met criminele bendes en militieleden die op eigen initiatief handelen, voor een groot deel verantwoordelijk te zijn voor de meer individuele en doelgerichte vormen van geweld die er in Bagdad plaatsvinden, met name mishandelingen, ontvoeringen en moorden. Vooral soennitische burgers zouden een groter risico lopen hier het slachtoffer van te worden. Uit de beschikbare informatie blijkt derhalve dat een groot deel van het geweld dat er in de provincie Bagdad plaatsvindt, doelgericht van aard is.

Om de beveiliging van de hoofdstad te verbeteren namen de Iraakse autoriteiten, na de golf van zware aanslagen in de lente en zomer van 2016, verschillende maatregelen, zoals het verbod op het gebruik van de nutteloze bomdetectoren, een herstructurering van het veiligheidsapparaat, en het vernieuwde concept met een muur rond de hoofdstad. Deze maatregelen beginnen succes te hebben. Vanaf eind november 2016 begon het leger, na een periode van minder aanslagen door ISIS, met de verplaatsing van twee legerbrigades van Bagdad naar Shirqat en Mosul, om daar het front tegen ISIS te versterken. Deze troepenverplaatsingen gebeurden na een periode waarin het aantal aanslagen door ISIS afnam. Door de verdere afname van het terreurgeweld in de hoofdstad werden, werden de controleposten in 2017 verder afgebouwd.

Het geweld in de provincie Bagdad eiste tot november 2016 maandelijks honderden doden en gewonden op. Vanaf dan is het aantal slachtoffers en het aantal aanslagen sterk beginnen dalen en dit tot op een niveau zoals voor het laatst in 2012 gezien. Ook het aantal geweldincidenten is over de hele

lijn teruggelopen: minder autobommen, minder IED's, en ook minder aan het conflict gerelateerde moorden.

Het CGVS benadrukt dat cijfergegevens over het aantal slachtoffers en het aantal geweldfeiten niet op zichzelf beoordeeld kunnen worden, maar moeten gezien worden in relatie met meerdere objectieve elementen. Uit de jurisprudentie van het Hof van Justitie en het EHRM volgt immers dat het geweld willekeurig van aard moet zijn, wat betekent dat het blind geweld een welbepaald niveau moet bereiken opdat er sprake kan zijn van ernstige en individuele bedreiging van het leven of de persoon van de aanvrager van de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c Vw.

In dit opzicht wijst het CGVS er op dat de cijfers in voornoemde COI Focus met betrekking tot het aantal te betreuren burgerslachtoffers niet enkel betrekking hebben op slachtoffers van blind geweld, maar ook op slachtoffers van andere geweldfeiten zoals gerichte ontvoeringen en moorden. Bovendien hebben deze cijfers betrekking op het gehele grondgebied van de provincie Bagdad, dat een oppervlakte van 4555 km² heeft en iets meer dan 7 miljoen inwoners heeft. Het loutere feit dat er geweldfeiten plaatsvinden in de provincie Bagdad, dat hierbij maandelijks honderden burgerslachtoffers vallen, en dat hierbij soms sprake is van blind geweld is op zichzelf bijgevolg onvoldoende om te besluiten dat er in de provincie Bagdad sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van blind geweld zo hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Bagdad louter door zijn aanwezigheid daar een reëel risico loopt op de in dit artikel bedoelde ernstige schade. Teneinde te kunnen vaststellen of het geweld in Bagdad het vereiste niveau van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, § 2, c Vw. bereikt, moeten, overeenkomstig de hierboven aangehaalde jurisprudentie van het Hof van Justitie en het EHRM, bij het beoordelen van de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad niet alleen kwantitatieve, maar ook kwalitatieve factoren in rekening gebracht worden, waaronder (doch niet uitsluitend) de mate waarin burgers het slachtoffer zijn van doelgericht dan wel blind geweld; de geografische omvang van het conflict en de oppervlakte van het gebied dat getroffen wordt door blind geweld; het aantal slachtoffers in verhouding tot het totale bevolkingsaantal in het betrokken gebied; de impact van dit geweld op het leven van de burgers; en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat het openbare leven in Bagdad, ondanks de hierboven beschreven veiligheidsrisico's, niet is stilgevallen. De zware aanslagen in de maanden april tot augustus 2016, hebben bovendien geen negatieve impact gehad op het dagelijks leven in Bagdad. De provincie Bagdad, met een oppervlakte van 4555 km², telt iets meer dan 7 miljoen inwoners, waarvan 87% in Bagdad stad woont. Bagdad is nog steeds een functionerende grootstad. Ondanks de aanwezige veiligheidsrisico's blijven de infrastructuur, het bedrijfsleven en de publieke sector verder functioneren. Bagdad is geen belegerde stad, de bevoorrading met levensmiddelen en andere consumptiegoederen is er verzekerd en winkels, markten, restaurants, cafés, pretparken enz. blijven er geopend. Gezinnen komen buiten om inkopen te doen, uit te gaan eten of te wandelen. Ook het cultureel leven staat er niet stil. Goederen worden verhandeld en zijn vrij verkrijgbaar, al is de levensduurte in Bagdad gestegen en hebben veel inwoners het moeilijk om financieel rond te komen. Het CGVS erkent dat er zich bepaalde problemen voordoen in de drinkwaterbevoorrading en de sanitaire inrichtingen en dat dit in overbevolkte wijken gezondheidsproblemen met zich meebrengt, doch benadrukt dat dit gegeven geen afbreuk doet aan de conclusie dat de bevoorrading met levensnoodzakelijke goederen in Bagdad is verzekerd.

Verder blijkt uit de beschikbare informatie dat de scholen in Bagdad open zijn, dat het schoolbezoek er tamelijk hoog ligt en dat het schoolbezoek er stabiel blijft sedert 2006. Ook dit vormt een relevant gegeven bij de beoordeling van de vraag of de veiligheidssituatie in Bagdad beantwoordt aan de hoger aangehaalde criteria. Indien de situatie in Bagdad van zulke aard was dat een loutere aanwezigheid in, en dus ook verplaatsing binnen, Bagdad een reëel risico op ernstige schade met zich mee zou brengen in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet, kan er immers vanuit gegaan worden dat scholen hun deuren zouden sluiten, minstens dat het schoolbezoek dramatisch zou zijn gedaald, hetgeen in casu echter niet het geval blijkt te zijn.

Uit dezelfde informatie blijkt eveneens dat er in Bagdad gezondheidszorg voorhanden is, ook al staat deze zwaar onder druk, en is de toegang tot dit systeem (vooral voor IDP's) moeilijk. Desalniettemin vormt het gegeven dat er in Bagdad gezondheidszorg voorhanden is, eveneens een nuttige overweging teneinde de impact van het geweld op het dagelijkse en openbare leven in Bagdad in te schatten.

Verplaatsingen in de stad worden enerzijds weliswaar bemoeilijkt door de talrijke checkpoints (die nu wel meer en meer worden afgebouwd), maar anderzijds werd het al meer dan tien jaar geldende nachtelijke uitgaansverbod opgeheven, en is er geen sprake van om het terug in te voeren. De verkeerswegen blijven open, en de internationale luchthaven is operationeel. Ook deze vaststellingen vormen een relevante overweging in het kader van de beoordeling van de ernst van de veiligheidssituatie en de impact van het geweld op het leven van de inwoners van Bagdad. Hieruit blijkt immers dat de Iraakse autoriteiten van mening waren dat de veiligheidssituatie dermate verbeterd was dat deze een opheffing van het nachtelijk uitgaansverbod toeliet, alsook de ontmanteling van diverse checkpoints. Bovendien kan er redelijkerwijs van uitgegaan worden dat indien de Iraakse autoriteiten van mening waren dat de situatie in Bagdad dermate ernstig was dat zij de bewegingsvrijheid binnen de stad zouden hebben beperkt.

De Iraakse autoriteiten hebben bovendien nog steeds de politieke en administratieve controle over Bagdad, en diplomatieke vertegenwoordigers van diverse landen, alsook verschillende humanitaire organisaties en agentschappen van de VN blijven aanwezig in de hoofdstad.

Het CGVS wijst er tot slot op dat nergens in het standpunt van het UNHCR inzake de terugkeer naar Irak (UNHCR Position on Returns to Iraq" van 14 november 2016) geadviseerd wordt om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Irakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. Integendeel, UNHCR adviseert om Irakezen die afkomstig zijn van gebieden in Irak die (i) getroffen zijn door militaire acties; (ii) fragiel en onveilig blijven nadat ze zijn heroverd op ISIS; of (iii) onder controle blijven van ISIS niet gedwongen terug te sturen en besluit dat deze waarschijnlijk in aanmerking komen voor de vluchtelingstatus of de status van subsidiair beschermde. Uit de informatie waarover het CGVS beschikt kan niet worden afgeleid dat Bagdad onder één van de voormelde gebieden valt. Immers, uit de beschikbare informatie kan niet worden opgemaakt dat er zich in Bagdad militaire acties afspelen, of dat er militaire confrontaties plaatsvinden. Het komt in Bagdad niet of nauwelijks tot open gevechten en er is geenszins sprake van regelmatige of aanhoudende gevechten tussen ISIS en het Iraakse leger. UNHCR stelt overigens nergens in voornoemd standpunt dat Irakezen die afkomstig zijn uit Bagdad niet naar Bagdad kunnen worden teruggestuurd. Het standpunt van UNHCR van 14 november 2016 is bijgevolg een duidelijke aanwijzing dat de situatie in Bagdad niet valt onder de toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Volledigheidshalve wijst het CGVS er op dat het EHRM in het arrest J.K. and Others v. Sweden van 23 augustus 2016 zijn standpunt omtrent de mogelijke schending van artikel 3 EVRM omwille van de veiligheidssituatie in Irak nogmaals heeft bevestigd. Het EHRM stelde dat, niettegenstaande de veiligheidssituatie in Irak verslechterd is sinds juni 2014, er geen internationale rapporten zijn die het Hof doen concluderen dat de veiligheidssituatie in Irak zo ernstig is dat de terugkeer van een persoon een schending van artikel 3 EVRM inhoudt. (EHRM, J.K. and Others v. Sweden, Application no. 59166/12, van 23 augustus 2016, §110-111). Daar de veiligheidssituatie sindsdien opmerkelijk verbeterd is, is deze beoordeling van het EHRM anno 2017 nog steeds geldig.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad nog steeds complex, problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Als een uit Bagdad afkomstig Irakese asielzoeker omwille van zijn of haar specifieke profiel bescherming nodig heeft, wordt die dan ook verleend. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het blind geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Derhalve dient nog onderzocht te worden of u over een redelijk intern vestigingsalternatief beschikt. Rekening houdend met uw persoonlijke omstandigheden kan van u redelijkerwijs verwacht worden dat u zich in Bagdad, Centraal-Irak, vestigt.

Vooreerst dient opgemerkt te worden dat u een gezonde vrouw van 32 jaar bent. Voorts geeft u op uw Facebookpagina ook aan de Mustansiriya Universiteit in Bagdad gestudeerd te hebben (zie blauwe map in het administratief dossier), hetgeen er op lijkt te wijzen dat u vertrouwd bent met de stad Bagdad. Hiermee geconfronteerd beweert u dat u dit zomaar op uw Facebookpagina geschreven hebt, om indruk te maken op degenen die uw pagina bekijken (CGVS III, p. 8). Dit is echter een weinig

overtuigende uitleg, daar u beweert enkel in Mosul gewoond te hebben, nooit in Bagdad geweest te zijn en slechts tot het derde middelbaar naar school geweest te zijn (CGVS III, p. 7-8). Hier kan nog aan toegevoegd worden dat u sinds juli 2015 gehuwd bent met S. (M. S. A. H., CG 15/23798 en OV 8.119.748) en dat uw huidige echtgenoot afkomstig is van Bagdad (CGVS III, dd. 28 augustus 2017, p. 5). Daarenboven dient hierbij opgemerkt te worden dat uw echtgenoot ook een gezonde man is van midden de dertig is en dat hij momenteel nog steeds over een familiaal netwerk beschikt in Bagdad (zie gehoorverslag M. S. A. H. III, p. 3-4). Er mag dan ook worden aangenomen dat u, die voldoende zelfstandig en initiatiefrijk genoeg is om naar Europa te reizen en zich in een vreemde gemeenschap te vestigen, bij terugkeer naar het land waarvan u de nationaliteit bezit, in staat bent om buiten uw regio van herkomst in uw levensonderhoud te voorzien.

Gelet op bovenstaande vaststellingen stelt het Commissariaat-generaal vast dat, daargelaten de huidige situatie in uw regio van herkomst, u over een veilig en redelijk intern vluchtalternatief beschikt in Bagdad, Centraal-Irak, waar thans geen sprake is van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

Verzoekster voert een enig middel aan dat luidt als volgt:

“EERSTE EN ENIGE MIDDEL:

WEIGERING VAN VLUCHTELINGENSTATUS EN DE STATUS VAN DE SUBSIDIAIRE BESCHERMING :

Schending van artikel 48/3, 48/4 en 48/5 vreemdelingenwet in de zin van art. 1 van het verdrag van Genève alsook op grond van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, de formele en materiële motiveringsplicht zoals eveneens verwoord in art. 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, b.s. 12.09.1991 en schending art. 3 EVRM.

A. VERZOEKSTER KOMT IN AANMERKING VOOR DE VLUCHTELINGENSTATUS

A.1. Verzoeker koestert effectief een gegronde vrees voor vervolging of wraak in Irak

I) HAAR (OVERLEDEN) EX-ECHTGENOOT (H. A. M.) WAS POLITICUS EN BENOEMD DOOR HET MINISTERIE VAN ELEKTRICITEIT TOT DIRECTEUR VAN HET OOSTELIJKE ELEKTRICITEITSSTATION IN MOSUL

Het CGVS verwijst in de motivering van de negatieve beslissing op geen enkele manier naar het meest cruciale element in het asielrelaas van verzoekster, zijnde het gegeven dat zij gehuwd was met een politicus die een belangrijke politieke functie bekleedde als directeur van het elektriciteitsstation. Verzoekster heeft ter staving van dit gegeven verscheidene stukken gevoegd, zoals foto's, certificaten en attesten omtrent de waardering van de heer H. A. M..

Verweerster stelt louter zéér algemeen dat er enkel kopieën worden gevoegd zodat de authenticiteit en de herkomst van deze documenten niet kan worden nagegaan. Daarnaast stelt verweerster dat de door verzoekster gevoegde documenten enkel haar identiteit, nationaliteit en familiesamenstelling aantoont, elementen die niet in twijfel worden getrokken.

Verzoekster benadrukt de omstandigheden waarbij haar gezin door de functie van de heer H. A. M. reeds meermaals getroffen werd door bomaanslagen.

Verzoekster had voor het CGVS reeds een foto gevoegd van haar zoon Nasser die gewond is geraakt bij één van de bomaanslagen op hun woning. Voor het geval deze foto niet kan overtuigen, voegt verzoekster nog een doktersattest waaruit blijkt dat Nasser in België nog werd geopereerd waarbij er een bomscherf uit zijn pols werd gehaald. fstuk 3) Sommige bomscherven kunnen door de lokalisatie in het lichaam niet worden verwijderd.

Ook naar dit element wordt zelfs niet verwezen in de negatieve beslissing van het CGVS.

Er wordt louter gesteld dat ook de authenticiteit omtrent de documenten van de bomaanslagen niet kan worden achterhaald. Het feit dat verzoekster foto's en een medisch attest voegt van Nasser blijkt voor het CGVS verkeerdelijk niet genoeg te zijn om de aanslagen op hun woning te staven. Wat kan

verzoekster nog meer doen dan een attest voegen waaruit blijkt dat er zelfs op vandaag nog steeds bomscherven in het lichaam van het kind van verzoekster bevinden.

Verzoekster benadrukt bovendien dat zij zoveel als mogelijk attesten en certificaten gevoegd heeft omtrent de functie van haar man als directeur van het oostelijk elektriciteitsstation in Mosul en anderzijds het gegeven dat hij bij de parlementsverkiezingen kandidaat was. Dit laatste heeft er bovendien voor gezorgd dat hij overal in het straatbeeld te zien was op affiches. Het feit dat de documenten van verzoekster kopieën zijn is zeer normaal, verzoekster verwijst hierbij naar de omstandigheden waarbij ze uiteindelijk gevlucht is richting Europa met S., zijnde de lijfwacht van de heer H. A. M.

De kopieën die verzoekster voegt zijn documenten waarvan zij kopies had aangezien deze documenten meermaals noodzakelijk waren voor bv. bepaalde aanvragen (zoals inschrijvingen school kinderen). Door de functie van de heer H. A. M. waren er immers belangrijke privileges. Bovendien had de heer H. A. M. zijn badges steeds bij hem (aldus ook op het ogenblik dat hij werd gearresteerd (en mogelijks werd vermoord)). Iets wat zeer logisch is. Deze badges waren immers noodzakelijk om toegang te hebben tot de Green Government Zone alsook tot bv. De elektriciteitscentrale, etc.

Daarnaast stelt verweerder dat de stavingstukken die door verzoeker allemaal worden voorgelegd in Irak of daarbuiten makkelijk kunnen worden vervalst of op illegale wijze kunnen worden verkregen. Door deze stelling in te nemen wordt het voor verweerder wel zeer makkelijk om zowat ELK asielaars van tafel te vegen door het als ongeloofwaardig te beschouwen.

Verzoekster werd bovendien tevens gearresteerd en hun vertrek richting Europa werd op geen enkele wijze voorbereid. Verzoekster heeft dan ook geen effectieve posters in haar bezit die de bv. de effectieve kandidaatstelling voor de Iraakse Parlementaire verkiezingen kunnen staven. Naast de vele documenten die reeds werd neergelegd voor het CGVS, voegt verzoekster nog de volgende documenten :

- Afbeelding Facebookpagina politiek standpunt H. A. M.
- Verwijzing op de Facebookpagina naar de heer H. A. M.
- Printscreen filmpje van de heer H. A. M. aan het woord als kandidaat voor de verkiezingen

Verzoekster heeft na de arrestatie door IS nooit nog iets mogen vernemen van de heer H. A. M. en gaat er dan ook vanuit dat haar toenmalige echtgenoot overleden is. Als toenmalige echtgenote van de heer H. A. M. loopt zij dan ook zeer duidelijk gevaar bij terugkeer voor IS. Bovendien werd zij vrijgelaten door IS nadat ze samen met S., zijnde de toenmalige lijfwacht van de heer H. A. M. een gelogen verhaal heeft verteld waarbij ze vervolgens samen met S. richting Europa is gevlucht en in Turkije met hem religieus is gehuwd. Het wapen van S. werd bij de arrestatie door IS afgenomen waardoor de Iraakse autoriteiten van oordeel zijn dat S. een verrader is. Zijn wapen is immers in handen geraakt van aanhangers van IS. De Iraakse autoriteiten denken immers dat S. zich heeft overgegeven aan IS. Dit alles zal door de Irakese autoriteiten evenmin in dank worden afgenomen waardoor verzoekster en S. beiden eveneens een gevaar lopen ten aanzien van de Irakese autoriteiten.

Door met al deze elementen op geen enkele wijze rekening te houden, schiet verweerder duidelijk tekort in de op haar rustende motiveringsverplichting.

Uit deze elementen blijkt bovendien zeer duidelijk dat verzoekster een reëel gevaar loopt bij terugkeer.

II) VERZOEKSTER HEEFT VERSCHIEDENE FAMILIELEDEN DIE BEKEND ZIJN EN EEN FUNCTIE BEKLEDEN IN DE MEDIA

De zus van de heer H. A. H. is, naast nog andere familieleden, een zeer populair persoon in de Iraakse média. Ook hieraan wordt verzoekster gelinkt als familie zijnde van, reden waarom zij des te meer een gevaar loopt voor IS. De visie van IS is immers niet te verzoenen met een mooie westerse vrouw die zeer vaak op de Iraakse televisie te zien is. In de negatieve beslissing van het CGVS wordt evenmin naar dit element verwezen waardoor het CGVS ook hier de op haar rustende motiveringsverplichting schendt.

In de negatieve beslissing van het CGVS van de heer M. S. A. H., cg 15/23798 en ov 8.119.748, wordt wel kort verwezen naar de schoonzus van verzoekster en wordt gesteld dat de schoonzus, H. A. H. te zien is in Karbala en traditionele kledij waardoor het CGVS vermoedt dat zij sjiïet is.

Verzoekster verduidelijkt dat er geen twee soorten televisie bestaan in Irak. Er bestaat niet zoiets als een televisiekanaal voor sjiïeten en een televisiekanaal voor soennieten. De Irakese omroep is er voor alle Irakezen en wenst op die manier spanningen tussen beide geloofsovertuigingen te vermijden. Ook H. A. H. is soenniet, doch tracht ervoor te zorgen dat soennieten en sjiïeten in harmonie samenleven en gaat om die reden expliciet als soenniet naar Karbala en tracht de gemaakte foto aldaar zo wijd mogelijk te verspreiden.

Ook met dit element dat duidelijk werd besproken tijdens het interview op het CGVS, wordt op geen enkele manier rekening gehouden waardoor het CGVS opnieuw de motiveringsverplichting schendt.

IIP OMTRENT S. ZIJN GELOOFSOVERTUIGING EN DE ZOGENAAMDE TEGENSTRIJDIGE VERKLARINGEN (M. S. A. H., CG 15/23798 EN OV 8.119.748)

Wat de arrestatie van verzoekster betreft, verwijst zij naar de zeer gedetailleerde verklaring die zij dienaangaande tijdens het interview bij het CGVS heeft afgelegd, onder meer over de wijze van arrestatie. Het vertellen van dergelijke details is niet eenvoudig en toont de waarachtigheid aan van deze feiten. In de beslissing van het CGVS wordt op geen enkele manier verwezen naar de door verzoekster uiteengezette details omtrent de arrestatie, dan wel omtrent de gebeurde feiten. Deze elementen zijn echter eveneens van groot belang bij het beoordeling van het asielrelaas.

Omtrent de zogenaamde discrepanties tussen de verklaringen van verzoekster en S. kan zij de volgende zaken verduidelijken en kan alleen maar geconcludeerd worden dat het CGVS gedurende de drie interviews blijkbaar slechts een zéér beperkt aantal mogelijke discrepanties hebben ontdekt in de verklaring van verzoekster.

Uit de volgende elementen leidt het CGVS verkeerdelijk af dat de geloofwaardigheid van het asielrelaas van verzoekster wordt ondermijnd.

a) Bij de vragenlijst bij DVZ gaf verzoekster aan dat ze werd gearresteerd omdat H. zich verkiesbaar had gesteld voor het parlement. Tijdens het interview bij het CGVS gaf verzoekster aan dat ze gearresteerd werd omdat S. zijn politiebade zou hebben getoond.

Verzoekster verkeert in een situatie waarbij ze om verscheidene redenen als doelwit voor IS kan aanzien worden. Enerzijds als toenmalige echtgenote van de heer H. A.H. als politicus en onderdeel van een bekende familie in de média en anderzijds als « huidige echtgenote » van S., iemand die voor de Iraakse overheid werkt.

Verzoekster werd gearresteerd op het ogenblik dat zij zich met S. in een voertuig bevond. Tegelijkertijd werd eveneens in het andere voertuig haar toenmalige echtgenoot gearresteerd die zij nooit meer terugzag. Zij weet dienvolgens ook niet welke verklaring haar toenmalige echtgenoot, de heer H. A. H. heeft afgelegd tegenover IS. Zij weet evenmin of de aanhangers van IS uiteindelijk geloof hebben gehecht aan het verhaal dat verzoekster en S. niets te maken hadden met de heer H. A. H.. Verzoekster kan dienvolgens alleen maar gissen naar de uiteindelijke beweegredenen van haar arrestatie. Zij heeft dan ook op geen enkele wijze een foutieve of leugenachtige verklaring hieromtrent afgelegd. Niemand weet immers wat op het ogenblik van de arrestatie alsook op het ogenblik van haar vrijlating in het hoofd heeft gespeeld van de betrokken IS-aanhangers.

b) S. spreekt over het tonen van zijn badge als bewaker terwijl verzoekster aangeeft dat S. bij de arrestatie zijn politiebade toonde.

Ook bij dit element tracht het CGVS blijkbaar kleine verschillen in een verklaring of andere interpretaties uit te vergroten om het asielrelaas van verzoekster ongeloofwaardig te maken. Verzoekster benadrukt dat ze steeds heeft gesproken over de badge van S. als bewaker of veiligheidsagent en nooit van een politiebade. Mogelijks is hier zeer groot detail in het gedetailleerd relaas van verzoekster omtrent de arrestatie foutief vertaald.

c) Verzoekster is niet eenduidig omtrent het feit of ze 2 of 3 dagen werd gearresteerd

Verzoekster en S. werden gearresteerd op 8 juni en werden drie dagen later vrijgelaten. Het CGVS stelt echter dat dit betekent dat verzoekster samen met S. tot 11 juni werd gearresteerd. Het CGVS benadrukt daarbij dat dit onmogelijk is aangezien S. op 10 juni iets heeft gepost op zijn Facebookpagina. S. en verzoekster werden op 10 juni in de ochtend vrijgelaten. De post op het Facebookprofiel dateert van 10 juni 2014 om 6.39 u. P.M., zijnde 18.40 uur 's avonds. Het is dan ook helemaal foutief dat het CGVS van oordeel is dat de verklaring omtrent de uren en dagen van de arrestatie onmogelijk zijn door de post op het Facebookprofiel van S.. Tot slot benadrukt verzoekster dat de arrestatie van 8 juni tot 10 juni in de ochtend in totaal wel drie dagen is, zijnde twee volledige dagen waarna verzoekster en S. op de derde ochtend werden vrijgelaten.

d) Verzoekster benadrukt dat ze soenniet is

Het CGVS geeft aan dat er geen geloof kan worden gehecht aan de verklaring van S. dat hij soenniet is. Verzoekster benadrukt hierbij dat zowel zij alsook haar eerste echtgenoot, H. A. H., soenniet zijn. Ook haar schoonzus is, zoals hierboven reeds aangegeven eveneens soenniet.

Ook tijdens de verkiezingen verdedigde de heer H. A. H. de leuze, « niet soenniet, niet sjiïet, juist Irakees ». Dit blijkt bovendien uit de afbeelding op het Facebookprofiel. (stuk 4 & 5)

Verzoekster gaat er tot slot ook vanuit dat S. soenniet is. Verzoekster benadrukt bovendien dat zij persoonlijk als soenniet nooit een probleem heeft gehad met sjiïeten en zij op vandaag nog steeds sjiïetsische vrienden heeft.

Verzoekster heeft bovendien asiel aangevraagd omwille van een probleem dat volledig losstaat van het onderscheid tussen sjiïeten en soennieten. Er is dan ook geen enkele reden voorhanden waarom verzoekster (en bij uitbreiding S.) zouden liegen omtrent hun geloofsovertuiging als soenniet of sjiïet.

Het CGVS neemt hierbij een stelling in omtrent het asielrelaas van verzoeker zonder enige verdere toetsing, staving of degelijke motivering waarom het asielrelaas van verzoeker ongeloofwaardig is.

Het CGVS schendt dienvolgens ook hier de op haar rustende motiveringsverplichting.

De asielaanvraag is voor verzoeker enorm belangrijk voor zijn verdere leven. Louter stellen dat bepaalde elementen niet geloofwaardig zijn zonder enige verdere toetsing omdat verzoekster bepaalde details niet zou kennen en geen officier is geenszins afdoende om tot een negatieve beslissing te komen omtrent het verkrijgen van de vluchtelingenstatus.

Uit bovenstaande elementen blijkt zeer duidelijk dat er een grote kans is dat verzoekster in geval van terugkeer zal worden gearresteerd en hierbij zal worden blootgesteld aan een onmenselijke en vernederende behandeling, hetgeen een schending uitmaakt van art. 3 EVRM.

Verzoekster verwijst tot slot naar een paragraaf uit de beleidsnota van het CGVS voor Irak van 25.08.2017. Hieruit blijkt dat verzoekster door de hierboven uiteengezette elementen op verschillende vlakken voldoet aan het risicoprofiel :

Hieronder wordt een niet-limitatief overzicht gegeven van de risicogroepen in Irak, waarbij de aandacht uit gaat naar de risicoprofielen waar het CGVS in haar dagelijkse werking voornamelijk mee in aanraking komt.

- religieuze en etnische minderheden, zoals christenen, jezidi, bahai, joden; Assyriërs, Armeniërs, Turkmenen, Palestijnen, Shabakken;
- personen die een hoge of leidinggevende functie hadden in het voormalige regime van Saddam Hoessein;
- personen die geassocieerd worden met de buitenlandse aanwezigheid in het land; ? (ex-)militairen;
- politieagenten;
- aanhangers, sympathisanten of leden van politieke partijen;
- alleenstaande vrouwen;
- personen die eer gerelateerd geweld vrezen;
- personen die er activiteiten op nahouden die niet binnen de geloofsovertuiging van extremistische groeperingen passen;
- journalisten of personen werkzaam in de média;
- mensenrechtenactivisten;
- ngo-medewerkers;
- personen die vervolging riskeren omwille van hun seksuele geaardheid;

Door het risicoprofiel van verzoekster dient aan haar de vluchtelingenstatus te worden toegekend. Zij voldoet immers aan de volgende risicogroepen die worden opgesomd in de hogervermelde beleidsnota:

- Haar toenmalige echtgenoot bekleedde een politieke en vooraanstaande functie en was kandidaat met de verkiezingen ;
- Haar huidige echtgenoot S. bekleedde eveneens een overheidsfunctie als beveiligingsagent van onder meer de heer H. A. H.;
- Familie van verzoekster is werkzaam in de média.

B. VERZOEKER KOMT MINSTENS IN AANMERKING VOOR DE SUBSIDIAIRE BESCHERMINGSSTATUS :

Het CGVS is van oordeel dat de veiligheidssituatie in Bagdad, Centraal-Irak moet worden nagegaan om te oordelen of verzoekster in aanmerking komt voor de subsidiaire beschermingsstatus.

Verzoekster is echter afkomstig uit Mosul en is nooit in Bagdad geweest. S., de huidige echtgenoot van verzoekster is wel afkomstig uit Bagdad. De beoordeling van de subsidiaire beschermingsstatus dient dan ook te gebeuren ten opzichte van de stad Mosul alsook ten opzichte van de stad Bagdad. Louter verwijzen naar de veiligheidssituatie van Bagdad is dan ook onvolledig.

Enerzijds is het CGVS van oordeel dat de subsidiaire beschermingsstatus moet worden beoordeeld ten aanzien van de stad Bagdad, anderzijds is zij van oordeel dat verzoekster over een redelijk intern vestigingsalternatief beschikt, zijnde Bagdad. Deze redenering klopt geenszins.

Het CGVS is van oordeel dat verzoekster voldoende zelfstandig en initiatiefrijk is om naar Europa te reizen zodat zij bij terugkeer in staat is om buiten haar regio van herkomst in levensonderhoud te voorzien zodat zij over een redelijk intern vestigingsalternatief beschikt.

Het standpunt van het CGVS druist in tegen hun meest recente beleidsnota van 25.08.2017 die stelt: "De commissaris-generaal past het principe van een intern vestigingsalternatief slechts uitzonderlijk toe. Dit principe is enkel van toepassing wanneer op een concrete wijze kan worden aangetoond dat de asielzoeker over een reëel verblijfsalternatief beschikt. "

Verweerster beschikt op geen enkele wijze over een concreet verblijfsalternatief. Daarnaast is zij zelfs nog nooit in Bagdad geweest.

Wat de algemene veiligheidssituatie in Irak betreft verwijst verzoekster naar de ernst van de situatie in zowel Bagdad alsook in Mosul waaruit blijkt dat de situatie nog steeds zeer complex en ernstig is. In geval van terugkeer zal verzoekster samen met haar kinderen dan ook worden blootgesteld aan ernstige gevaren en risico's.

Mosul is één van de ernst getroffen regio's door IS. Ondanks de bevrijding, blijft de stad in puin achter zonder infrastructuur er liggen er wellicht nog mijnen. Er een nieuw gezinsleven opbouwen is op heden geenszins aan de orde.

Wat de situatie in Bagdad betreft verwijst verzoekster naar de beslissing van het CGVS zelf waarin wordt aangegeven dat de situatie nog steeds zeer ernstig is en er afhankelijk van de persoonlijke situatie van de asielzoeker een internationale beschermingsstatus kan worden toegekend. Rekening houdend met alle hierboven opgesomde elementen omtrent de persoonlijke situatie van verzoekster, dient aan haar dan ook in alle redelijkheid een internationale beschermingsstatus te worden toegekend. Ondergeschikt, dient aan verzoeker dan ook minstens de subsidiaire beschermingsstatus te worden toegekend enerzijds omwille van het feit dat er een grote kans is dat zij in haar regio van herkomst zal worden blootgesteld aan willekeurig geweld, dan wel louter door haar aanwezigheid een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van art.48/4, §2 Vreemdelingenwet. Hier anders over oordelen maakt een duidelijke schending uit van art.48/4, §2 Vreemdelingenwet.

C. CONCLUSIE

Uit het voorgaande en de bijhorende stukken blijkt onomstotelijk vast te staan dat verzoekster zich in een precaire situatie bevindt waarbij zij door verscheidene elementen bij terugkeer zal worden blootgesteld aan gevaar, reden waarom zij in aanmerking komt voor de toekenning van de vluchtelingenstatus.

De beslissing van het CGVS houdt geen rekening met net de meest belangrijke elementen uit het asielrelaas van verzoekster. Bovendien heeft verzoekster stukken gevoegd waaruit blijkt dat haar asielrelaas zeer geloofwaardig is.

Daarnaast wordt verzoekster verkeerdelijk verweten dat zij onjuistheden zou hebben verteld in vergelijking tot het asielrelaas van haar huidige echtgenoot, S..

Er dient dan ook te worden vastgesteld dat de beslissing dd. 31.10.2017 werd gesteund op enkele, geïsoleerde én foutieve elementen.

Tot slot komt verzoekster op grond van de beleidsnota van het CGVS en haar persoonlijke omstandigheden minstens in aanmerking voor de subsidiaire beschermingsstatus.”

2.2. Stukken

De verwerende partij legt een aanvullende nota neer, met daarbij gevoegd, de “COI Focus: De actuele veiligheidssituatie in Bagdad” van 3 mei 2018.

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

Op grond van artikel 49/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) wordt verzoeksters asielaanvraag hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

2.3.2. De bewijslast

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1, van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikelen 4, lid 1, van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1, van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid, van de vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, *M.*, pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5, van de vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit, alsook voldoende aannemelijkheid, vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4, van de vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

2.3.3. De vluchtelingenstatus

Ter terechtzitting is gebleken dat verzoeksters (actuele) echtgenoot S.A.H.M., wiens beroep tegen de weigeringsbeslissing van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen tezelfdertijd werd behandeld (algemeen rolnummer RvV 213 067), met de bijstand van het IOM ("International Organization for Migration") vrijwillig is teruggekeerd naar Irak. In het arrest van de Raad met nr. 205 557 van 20 juni 2018 verbindt de Raad hieraan de conclusie dat hij hiermee heeft verzaakt aan de door hem ingeroepen internationale bescherming. Hieruit kan worden afgeleid dat verzoeksters echtgenoot de ingeroepen vervolgingsvrees actueel niet langer gegrond vindt.

In de uiteenzetting van haar middel verwijst verzoekster in eerste instantie naar het feit dat haar eerste echtgenoot H.A.M. wel degelijk een politicus was en er hierom aanslagen werden gepleegd. Zij weerlegt

daarmee niet de vastgestelde tegenstrijdigheid waar zij voor de DVZ verklaarde dat zij omwille van haar ex-echtgenoot werd gearresteerd, terwijl zij voor het CGVS verklaarde dat ze werd gearresteerd omdat haar huidige echtgenoot S.A.H.M. zijn politiekaart aan IS had getoond. Voor het overige verbindt verzoekster haar vrees nog steeds aan de gebeurtenissen samen met S.A.H.M. Uit de vrijwillige terugkeer van deze laatste naar Irak, blijkt echter dat hij geen gegronde vervolgingsvrees heeft omwille van deze gebeurtenissen. In de mate verzoekster haar vraag om internationale bescherming steunt op dezelfde elementen als S.A.H.M., acht de Raad deze verklaringen niet aannemelijk.

Uit verzoeksters verklaringen voor het CGVS, noch uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekster nog andere, autonome vervolgingsfeiten aanvoert.

2.3.4. De subsidiaire beschermingsstatus

Met betrekking tot de subsidiaire beschermingsstatus volgt evenwel uit de terugkeer naar Irak van S.A.H.M. dat verzoekster actueel dient te worden beschouwd als een alleenstaande vrouw met kinderen. Verzoekster verklaart dat ze actueel geen contact heeft met S.A.H.M.

In de bestreden beslissing wordt gemotiveerd dat verzoekster, omwille van het feit dat haar echtgenoot afkomstig is uit Bagdad, een vestigingsalternatief heeft in deze stad. Uit de terugkeer van S.A.H.M. en uit de debatten blijkt echter dat actueel niet meer kan worden verondersteld dat verzoekster zich bij haar echtgenoot zou kunnen voegen in Bagdad, zodat er niet langer sprake kan zijn van een vestigingsalternatief aldaar.

Het is niet betwist dat verzoekster zelf afkomstig is uit Mosul. In de bestreden beslissing wordt geen beoordeling gemaakt ten aanzien van Mosul, noch bevindt zich in het administratief dossier enige informatie met betrekking tot de veiligheidssituatie in Mosul.

Het ontbreekt de Raad derhalve aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1°, van de vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen en de bestreden beslissing dient overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, van de vreemdelingenwet te worden vernietigd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing, genomen door de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 31 oktober 2017, wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier juli tweeduizend achttien door:

dhr. C. VERHAERT,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
mevr. K. VERHEYDEN,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
--------------	----------------

K. VERHEYDEN

C. VERHAERT